

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/89/EU

av den 23 juli 2014

om upprättandet av en ram för havsplanering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2, 100.2, 192.1 och 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den höga och snabbt ökande efterfrågan på havsområden för olika ändamål, såsom anläggningar för energi från förnybara energikällor, prospektering och utvinning av olja och gas, sjöfart och fiske, bevarande av ekosystem och biologisk mångfald, råvaruutvinning, turism, vattenbruksanläggningar och kulturarv under vatten, och de många olika belastningarna på kustresurser innebär att ett integrerat förhållningssätt när det gäller planering och förvaltning behövs.
- (2) Ett sådant förhållningssätt när det gäller förvaltning av och styrelseformer i havsområden har utvecklats i den integrerade havspolitikerna för Europeiska unionen (nedan kallad *den integrerade havspolitikerna*), däribland, som dess miljöpelare, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽⁴⁾. Den integrerade havspolitikens mål är att stödja en hållbar utveckling av haven och att utveckla samordnade, konsekventa och öppna beslutsprocesser i samband med sektoriell unionspolitik som påverkar hav, öar, kustområden, yttersta randområden och maritima sektorer, bland annat genom havsområdesstrategier eller makroregionala strategier, och samtidigt uppnå god miljöstatus enligt direktiv 2008/56/EG.
- (3) Den integrerade havspolitikerna identifierar havsplanering som ett övergripande politiskt verktyg för att myndigheter och aktörer ska kunna tillämpa en samordnad, integrerad och gränsöverskridande ansats. Tillämpningen av en ekosystemansats kommer att bidra till att främja hållbar utveckling och tillväxt i havs- och kustområden och hållbar användning av havs- och kustresurser.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 juli 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Havspanering stöder och underlättar genomförandet av Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*), som antogs av Europeiska rådet i dess slutsatser av den 17 juni 2010, och som syftar till att uppnå hög sysselsättning, produktivitet och social sammanhållning, inbegripet främjande av en mer konkurrenskraftig, resurseffektiv och miljövänlig ekonomi. Kust- och havssektorerna har en betydande potential för hållbar tillväxt och är av central betydelse för genomförandet av Europa 2020-strategin.
- (5) I sitt meddelande med titeln *Blå tillväxt – möjligheter till hållbar tillväxt inom havs- och sjöfartssektorn*, definierade kommissionen ett antal pågående unionsinitiativ som syftar till att genomföra Europa 2020-strategin, samt ett antal verksamheter som initiativ för blå tillväxt skulle kunna inriktas på i framtiden och som skulle kunna gynnas av den större stabilitet och säkerhet för investerare som skapas genom havspanering.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ⁽¹⁾, stödde och underlättade genomförandet av fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad förvaltning av kustområden. De europeiska struktur- och investeringsfonderna, inklusive den europeiska havs- och fiskerifonden ⁽²⁾, kommer att ge möjlighet att stödja genomförandet av detta direktiv för 2014–2020.
- (7) I ingressen till Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982 (Unclos) fastställs att frågor som rör havsområden hänger nära samman med varandra och måste behandlas som en helhet. Planering av havsområden är en logisk utveckling och strukturering av skyldigheter och användningen av rättigheter enligt Unclos och ett praktiskt verktyg för att hjälpa medlemsstaterna att uppfylla sina skyldigheter.
- (8) För att främja hållbar samexistens mellan olika användningsområden och, i tillämpliga fall, en lämplig fördelning mellan relevanta användningsområden i havsområden bör ett ramverk inrättas som åtminstone omfattar att medlemsstater utarbetar och genomför havspanering, som resulterar i planer.
- (9) Havspanering kommer att bidra till effektiv förvaltning av havsrelaterade verksamheter och hållbar användning av havs- och kustresurser, genom att man inrättar en ram för konsekvent, öppet, hållbart och faktabaserat beslutsfattande. För att dess mål ska uppnås bör detta direktiv fastställa skyldigheter att inrätta en process för havspanering, som resulterar i en eller flera havspaner; en sådan planeringsprocess bör ta hänsyn till samspelet mellan land och hav och främja samarbete mellan medlemsstaterna. Utan att det påverkar unionens befintliga regelverk inom områdena för energi, transport, fiskeri och miljö bör detta direktiv inte medföra andra nya skyldigheter, särskilt beträffande medlemsstaternas konkreta val i fråga om hur de ska genomföra den sektoriella politiken på dessa områden, utan bör snarare syfta till att, genom planeringsprocessen, bidra till den politiken.
- (10) I syfte att säkerställa enhetlighet och rättslig klarhet bör den geografiska räckvidden för havspanering fastställas i överensstämmelse med gällande rättsakter inom unionen och internationell sjörätt, i synnerhet Unclos. Medlemsstaternas behörigheter avseende havsgränser och jurisdiktion ändras inte av detta direktiv.
- (11) Även om det är lämpligt att unionen tillhandahåller en ram för havspanering är medlemsstaterna fortfarande ansvariga för och behöriga att för sina marina vatten utarbeta och fastställa formen på och innehållet i dessa planer, inklusive institutionella arrangemang och, i förekommande fall, fördelning av havsrummet till olika verksamheter och användningsområden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 av den 30 november 2011 om inrättande av ett program för att stödja den fortsatta utvecklingen av en integrerad havspolitik (EUT L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) För att iaktta proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, samt för att minimera ytterligare administrativa bördor, bör införlivandet och genomförandet av detta direktiv i möjligaste mån bygga på befintliga nationella, regionala och lokala regler och mekanismer, inklusive de som anges i Europaparlamentets och rådets rekommendation 2002/413/EG ⁽¹⁾ eller i rådets beslut 2010/631/EU ⁽²⁾.
- (13) I marina vatten utsätts ekosystem och havsresurser för betydande belastning. Mänsklig verksamhet, men även effekter av klimatförändringar, naturkatastrofer samt kustförändringar som erosion och sedimentering, kan få svåra konsekvenser för kustområdenas ekonomiska utveckling och tillväxt samt för de marina ekosystemen, vilket leder till försämring av miljöstatus, förlust av biologisk mångfald och förstörelse av ekosystemtjänster. Vederbörlig hänsyn bör tas till dessa olika former av belastning när havsplaner utarbetas. Dessutom kan sunda marina ekosystem och deras olika tjänster, om de integreras i planeringsbesluten, ge betydande fördelar i fråga om livsmedelsproduktion, rekreation och turism, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, kontroll av kustförändringar och förebyggande av katastrofer.
- (14) För att främja hållbar tillväxt i havsrelaterade ekonomier, hållbar utveckling av havsområden och hållbar användning av havsresurser bör man vid havsplanering tillämpa en ekosystemansats som avses i artikel 1.3 i direktiv 2008/56/EG för att se till att den kollektiva belastningen av all verksamhet hålls på en nivå som är förenlig med god miljöstatus och att de marina ekosystemens kapacitet att reagera på förändringar som orsakats av människan inte äventyras, samtidigt som den bidrar till hållbar användning av marina varor och tjänster för nuvarande och kommande generationer. Dessutom bör en ekosystemansats tillämpas på ett sätt som är anpassat till de specifika ekosystemen och andra särdrag i de olika marina regionerna och som tar hänsyn till det pågående arbetet inom de regionala havskonventionerna, baserat på befintliga kunskaper och erfarenheter. Ansatsen kommer också att möjliggöra följsam förvaltning, vilket medger finslipning och vidareutveckling när erfarenheter och kunskaper ökar, så att man vid genomförandet av den ansatsen tar hänsyn till uppgifter och information som finns för det enskilda havsområdet. Medlemsstaterna bör beakta försiktighetsprincipen och principen om att förebyggande åtgärder bör vidtas, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (15) Havsplanering kommer bland annat att bidra till arbetet för att uppnå målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽⁵⁾, rådets direktiv 92/43/EEG ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets beslut nr 884/2004/EG ⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽⁸⁾, direktiv 2008/56/EG, som hänvisar till kommissionens meddelande av den 3 maj 2011 med titeln *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*, kommissionens meddelande av den 20 september 2011 med titeln *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*, kommissionens meddelande av den 16 april 2013 med titeln *En EU-strategi för klimatanpassning*, och kommissionens meddelande av den 21 januari 2009 med titeln *Strategiska mål och rekommendationer för EU:s sjöfartspolitik fram till 2018* samt, där så är lämpligt, målen i unionens regionalpolitiska strategier, inbegripet strategier för havsområden och makroregioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation 2002/413/EG av den 30 maj 2002 om genomförandet av en integrerad förvaltning av kustområden i Europa (EGT L 148, 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/631/EU av den 13 september 2010 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet om integrerad förvaltning av kustområden kring Medelhavet till konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion (EUT L 279, 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 884/2004/EG av den 29 april 2004 om ändring av beslut nr 1692/96/EG om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (EUT L 167, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Verksamheterna i havs- och kustområden är ofta nära förbundna med varandra. För att främja hållbar användning av havsområden bör havsplaneringen ta hänsyn till samspelet mellan land och hav. Därför kan havsplaneringen vara mycket användbar för att fastlägga riktlinjer för hållbar och integrerad förvaltning av mänsklig verksamhet till havs, bevarande av den levande miljön, kustekosystemens känslighet, erosion och sociala och ekonomiska faktorer. I havsplaneringen bör man sträva efter att inkludera den maritima dimensionen av vissa kustbaserade användningsområden och verksamheter och deras effekter samt att slutligen möjliggöra ett integrerat och strategiskt synsätt.
- (17) Detta ramdirektiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet avseende fysisk planering, inklusive eventuella system för stads- och bebyggelseplanering som används för att planera hur mark och kustzoner bör användas. Om medlemsstaterna tillämpar fysisk markplanering på kustvatten eller på delar av kustvatten bör detta direktiv inte tillämpas på dessa vatten.
- (18) Havsplanering bör täcka hela förloppet med att kartlägga problem och möjligheter, insamling av information, planering, beslutsfattande, genomförande, översyn eller uppdatering och övervakning av genomförandet och bör ta vederbörlig hänsyn till samspelet mellan land och hav och bästa tillgängliga kunskap. Man bör på bästa sätt utnyttja mekanismer som fastställts i befintlig eller framtida lagstiftning, inklusive kommissionens beslut 2010/477/EU ⁽¹⁾ och kommissionens initiativ om kunskap i havsfrågor 2020.
- (19) Huvudsyftet med havsplanering är att främja hållbar utveckling, identifiera användningen av havsområden för olika havsrelaterade verksamheter samt att hantera fysisk användning av och konflikter i havsområden. Havsplanering syftar också till att kartlägga och uppmuntra mångsidig användning, i enlighet med relevant nationell politik och lagstiftning. För att uppnå dessa mål bör medlemsstaterna åtminstone säkerställa att planeringsprocessen eller -processerna leder till en övergripande planering där man anger de olika användningarna av haven och tar hänsyn till långsiktiga förändringar till följd av klimatförändringen.
- (20) Medlemsstaterna bör samråda och samordna sina planer med berörda medlemsstater och bör samarbeta med tredjelands myndigheter i den berörda marina regionen i överensstämmelse med dessa medlemsstaters och tredje-länders rättigheter och skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt. För ett effektivt gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna och med angränsande tredjeländer krävs att de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat identifieras. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska svara för genomförandet av detta direktiv. Med tanke på skillnaderna mellan olika marina regioner eller delregioner och kustområden är det inte lämpligt att i detta direktiv i detalj ange hur dessa samarbetsmekanismer bör se ut.
- (21) Förvaltning av havsområden är komplex och inbegriper myndigheter, ekonomiska aktörer och andra aktörer på olika nivåer. För att främja hållbar utveckling på ett effektivt sätt är det av största vikt att samråd hålls med aktörer, myndigheter och allmänheten i ett lämpligt skede i utarbetandet av havsplaner inom ramen för detta direktiv, i enlighet med relevant unionslagstiftning. Ett bra exempel på bestämmelser för offentligt samråd återfinns i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2010/477/EU av den 1 september 2010 om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten (EUT L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Genom havsplaner kan medlemsstaterna minska de administrativa bördorna och kostnaderna till stöd för sina åtgärder för att genomföra annan relevant unionslagstiftning. Tidsfrister för havsplaner bör därför om möjligt överensstämma med de tidsplaner som anges i annan relevant lagstiftning, särskilt följande: direktiv 2009/28/EG, som föreskriver att andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020 ska vara minst 20 % och som fastslår att samordning av förfaranden för godkännande, certifiering och planering, inbegripet fysisk planering, är ett viktigt bidrag till uppnåendet av unionens mål för energi från förnybara energikällor; direktiv 2008/56/EG och i del A punkt 6 i bilagan till beslut 2010/477/EU, som föreskriver att medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020 och som identifierar havsplaneringen som ett verktyg för att stödja ekosystemansatsen när det gäller förvaltningen av mänskliga verksamheter för att uppnå god miljöstatus; beslut nr 884/2004/EG, som kräver att det transeuropeiska transportnätet ska ha inrättats senast 2020 genom sammankoppling av Europas infrastrukturnät för land-, sjö- och lufttransporter.
- (23) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽¹⁾ fastställs att miljöbedömningar är ett viktigt verktyg för att inkludera miljöhänsyn i arbetet med att utarbeta och anta planer och program. Om det är sannolikt att havsplaner kommer att ha betydande konsekvenser för miljön, omfattas planerna av direktiv 2001/42/EG. När havsplaner omfattar Natura 2000-områden kan en sådan miljöbedömning kombineras med kraven i artikel 6 i direktiv 92/43/EEG för att undvika dubbelarbete.
- (24) För att säkerställa att havsplaner grundas på tillförlitliga uppgifter och för att undvika ytterligare administrativa bördor är det viktigt att medlemsstaterna använder bästa tillgängliga uppgifter och information genom att uppmana de berörda aktörerna att utbyta information och genom att utnyttja befintliga instrument och verktyg för datainsamling, t.ex. de som har tagits fram inom ramen för kommissionens initiativ om kunskap i havsfrågor 2020 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG ⁽²⁾.
- (25) Medlemsstaterna bör skicka kopior av sina havsplaner och eventuella uppdateringar till kommissionen för att den senare ska kunna övervaka tillämpningen av detta direktiv. Kommissionen kommer att använda den information som lämnats av medlemsstaterna och information som redan finns tillgänglig enligt unionslagstiftningen för att hålla Europaparlamentet och rådet informerade om framstegen i genomförandet av detta direktiv.
- (26) Ett skyndsamt införlivande av detta direktiv är av största vikt eftersom unionen har antagit ett antal politiska initiativ som ska ha genomförts senast år 2020 och som detta direktiv syftar till att stödja och komplettera.
- (27) Att ålägga medlemsstater utan kust att införliva och genomföra detta direktiv vore oproportionellt och onödigt. Därför bör sådana medlemsstater inte omfattas av skyldigheten att införliva och genomföra detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom detta direktiv inrättas en ram för havsplanering i syfte att främja hållbar tillväxt i havsrelaterade ekonomier, hållbar utveckling i havsområden och hållbar användning av marina resurser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Inom den integrerade havspolitikerna för unionen föreskriver det ramverket att medlemsstaterna ska upprätta och genomföra havsplanering i syfte att bidra till de mål som anges i artikel 5, med beaktande av samspelet mellan land och hav och ett ökat gränsöverskridande samarbete, i enlighet med relevanta bestämmelser i Unclos.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på medlemsstaternas marina vatten utan att det påverkar annan unionslagstiftning. Det ska inte tillämpas på kustvatten eller delar av kustvatten som omfattas av en medlemsstats fysiska planering, förutsatt att detta anges i dess havsplaner.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på verksamhet vars enda syfte är försvar eller nationell säkerhet.
3. Detta direktiv ska inte inkräkta på medlemsstaternas befogenhet att utarbeta och fastställa omfattningen av och innehållet i sina havsplaner när det gäller marina vatten. Detta direktiv ska inte tillämpas på stads- och bebyggelseplanering.
4. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas suveränitet och jurisdiktion över marina vatten som grundar sig på relevant internationell rätt, i synnerhet Unclos. Tillämpningen av detta direktiv ska i synnerhet inte inverka på medlemsstaternas dragning och fastställande av havsgränser i enlighet med relevanta bestämmelser i Unclos.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. integrerad havspolitik: unionspolitik vars syfte är att främja ett samordnat och konsekvent beslutsfattande för att maximera hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och social sammanhållning i medlemsstaterna, särskilt vad gäller unionens kustområden, ömråden och yttersta randområden samt havsrelaterade sektorer, genom en konsekvent havsrelaterad politik och relevant internationellt samarbete,
2. havsplanering: en process där de berörda medlemsstaternas myndigheter analyserar och organiserar mänsklig verksamhet i havsområden för att uppnå ekologiska, ekonomiska och sociala mål,
3. marin region: den marina region som avses i artikel 4 i direktiv 2008/56/EG,
4. marina vatten: vatten, havsbotten och underliggande jordlager enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2008/56/EG samt kustvatten enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2000/60/EG och deras havsbotten och deras underliggande jordlager.

KAPITEL II

HAVSPLANERING

Artikel 4

Upprättande och genomförande av havsplanering

1. Varje medlemsstat ska upprätta och genomföra havsplanering.
2. I samband med detta ska medlemsstaterna beakta samspelet mellan land och hav.

3. Den eller de planer som följer därav ska utarbetas och framställas på de institutions- och förvaltningsnivåer som beslutas av medlemsstaterna. Detta direktiv ska inte inkräkta på medlemsstaternas behörighet att utarbeta och fastställa den eller de planernas form och innehåll.
4. Havsplanering ska syfta till att bidra till de mål som anges i artikel 5 och uppfylla de krav som anges i artiklarna 6 och 8.
5. Vid upprättandet av havsplanering ska medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till de särskilda förhållanden som råder i de marina regionerna, till relevanta befintliga och framtida verksamheter och användningsområden och deras effekter på miljön samt till naturresurser, och ska även beakta samspelet mellan land och hav.
6. Medlemsstaterna kan inbegripa eller bygga vidare på befintlig nationell politik, bestämmelser eller mekanismer som har upprättats eller håller på att upprättas före ikraftträdandet av detta direktiv, om de överensstämmer med kraven i detta direktiv.

Artikel 5

Mål för havsplanering

1. När medlemsstaterna upprättar och genomför havsplanering ska de beakta ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter för att stödja hållbar utveckling och tillväxt i den havsrelaterade sektorn genom att tillämpa en ekosystemansats och främja samexistens mellan relevanta verksamheter och användningsområden.
2. Genom sin havsplanering ska medlemsstaterna sträva efter att bidra till hållbar utveckling i sektorerna för energi till havs, sjötransport, fiske och vattenbruk samt bevarande, skydd och förbättring av miljön, inklusive motståndskraft mot effekterna av klimatförändringar. Medlemsstaterna kan dessutom sätta upp andra mål, t.ex. främjande av hållbar turism och hållbar råvaruutvinning.
3. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas befogenheter att avgöra hur de olika målen återspeglas och prioriteras i deras havsplan eller havsplaner.

Artikel 6

Minimikrav för havsplanering

1. Medlemsstaterna ska fastställa förfaranden för att bidra till de mål som anges i artikel 5, med beaktande av relevanta verksamheter och användningsområden i marina vatten.
2. I samband med detta ska medlemsstaterna
  - a) beakta samspelet mellan land och hav,
  - b) beakta miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekter, liksom säkerhetsaspekter,
  - c) främja samstämmighet mellan havsplanering och den eller de planer och andra processer som följer därav, såsom integrerad förvaltning av kustområden eller motsvarande formell eller informell praxis,
  - d) se till att aktörer deltar i enlighet med artikel 9,
  - e) organisera användningen av bästa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 10,
  - f) säkerställa ett gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater i enlighet med artikel 11,
  - g) främja samarbete med tredjeländer i enlighet med artikel 12.

3. Medlemsstaterna ska se över sina havsplaner när de själva anser det lämpligt, men minst vart tionde år.

Artikel 7

Samspel mellan land och hav

1. Om beaktande av samspelet mellan land och hav, i enlighet med artikel 4.2, inte ingår i havsplaneringsprocessen som sådan kan medlemsstaterna använda andra formella eller informella processer, t.ex. integrerad förvaltning av kustområden. Resultatet ska återspeglas i medlemsstaternas havsplaner.
2. Genom havsplanering ska medlemsstaterna, utan att det inverkar på artikel 2.3, sträva efter att främja samstämmighet mellan havsplanen eller havsplanerna och andra relevanta processer.

Artikel 8

Upprättande av havsplaner

1. Vid upprättandet och genomförandet av havsplanering ska medlemsstaterna utarbeta planer i vilka man identifierar den rumsliga och tidsmässiga utbredningen av relevanta befintliga och framtida verksamheter och användningsområden i deras marina vatten, för att bidra till de mål som anges i artikel 5.
2. I samband med detta och i enlighet med artikel 2.3 ska medlemsstaterna beakta relevant samspel mellan verksamheter och användningsområden. Utan att det påverkar medlemsstaternas behörigheter, kan tänkbara verksamheter, användningsområden och intressen inbegripa

- vattenbruksområden,
- fiskeområden,
- anläggningar och infrastrukturer för prospektering efter, exploatering och utvinning av olja, gas och andra energikällor, av mineral och aggregat och för produktion av energi från förnybara energikällor,
- sjötransportvägar och trafikflöden,
- militära övningsområden,
- reservat för skydd och bevarande av naturområden och arter och skyddade områden,
- områden för utvinning av råvaror,
- vetenskaplig forskning,
- sträckningar för kabel och rörledningar under vatten,
- turism,
- kulturarv under vatten.

Artikel 9

Allmänhetens deltagande

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett offentligt förfarande för information till alla berörda parter och samråd med relevanta aktörer och myndigheter och den berörda allmänheten på ett tidigt stadium i utvecklingen av havsplaner, i enlighet med relevanta bestämmelser som fastställs i unionslagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska också se till att relevanta aktörer och myndigheter och den berörda allmänheten har tillgång till planerna när de har färdigställts.

Artikel 10

Användning och utbyte av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska organisera användningen av bästa tillgängliga uppgifter och bestämma hur man ska organisera utbytet av information som krävs för havsplaner.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får inbegripa bland annat följande:

a) Miljömässiga, sociala och ekonomiska uppgifter som samlats in i enlighet med unionslagstiftningen som rör de verksamheter som avses i artikel 8.

b) Marina fysiska uppgifter rörande marina vatten.

3. I samband med genomförande av punkt 1 ska medlemsstaterna använda relevanta instrument och verktyg, inklusive sådana som redan är tillgängliga inom ramen för den integrerade havspolitik och annan relevant unionspolitik, så som de som anges i direktiv 2007/2/EG.

Artikel 11

Samarbete mellan medlemsstater

1. Som en del av planerings- och förvaltningsprocessen ska medlemsstater med angränsande marina vatten samarbeta i syfte att säkerställa att havsplanerna är enhetliga och samordnade i hela den berörda marina regionen. Detta samarbete ska särskilt ta hänsyn till frågor av gränsöverskridande karaktär.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 ska uppnås genom

a) befintliga regionala institutionella samarbetsstrukturer, t.ex. regionala havskonventioner, och/eller

b) nätverk eller strukturer för medlemsstaternas behöriga myndigheter, och/eller

c) någon annan metod som uppfyller kraven i punkt 1, t.ex. i samband med havsområdesstrategier.

Artikel 12

Samarbete med tredjeländer

Medlemsstaterna ska, där så är möjligt, sträva efter att samarbeta med tredjeländer om de åtgärder som de vidtar avseende havsplanering i de relevanta marina regionerna och i enlighet med internationell rätt och internationella konventioner, t.ex. genom att utnyttja befintliga internationella fora eller regionalt institutionellt samarbete.

KAPITEL III

GENOMFÖRANDE

Artikel 13

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera myndigheter med behörighet att genomföra detta direktiv.

2. Varje medlemsstat ska förse kommissionen med en förteckning över de behöriga myndigheterna, tillsammans med de uppgifter som anges i bilagan till detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om varje förändring av den information som har överlämnats enligt punkt 1, inom sex månader från det att förändringen får verkan.

Artikel 14

Övervakning och rapportering

1. Medlemsstaterna ska sända kopior av havsplanerna, inklusive relevant befintligt material som redogör för hur detta direktiv genomförts, och alla senare uppdateringar till kommissionen och till alla andra berörda medlemsstater inom tre månader från det att de offentliggörs.
2. Kommissionen ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, senast ett år efter utgången av tidsfristen för upprättande av havsplanerna och därefter vart fjärde år, om framstegen i genomförandet av detta direktiv.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 september 2016. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Den eller de myndigheter som avses i artikel 13.1 ska utses senast den 18 september 2016.
3. De havsplaner som avses i artikel 4 ska upprättas så snart som möjligt, och senast den 31 mars 2021.
4. Medlemsstater utan kust ska inte vara skyldiga att införliva och genomföra detta direktiv.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

S. GOZI

Ordförande

BILAGA

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

1. Den eller de behöriga myndigheternas namn och adress – Officiellt namn och adress för den angivna behöriga myndigheten/de angivna behöriga myndigheterna.
  2. Den eller de behöriga myndigheternas rättsliga ställning – En kortfattad beskrivning av den eller de behöriga myndigheternas rättsliga ställning.
  3. Ansvar – En kortfattad beskrivning av den eller de behöriga myndigheternas rättsliga och administrativa ansvar och av dess/deras roll avseende de berörda marina vattnen.
  4. Medlemskap – Om den eller de behöriga myndigheterna agerar som samordnande organ för andra behöriga myndigheter krävs en förteckning över dessa och en sammanfattning av de institutionella förbindelser som upprättas för att sköta samordningen.
  5. Regional samordning – En sammanfattning krävs av de mekanismer som inrättats för att säkerställa samordningen mellan medlemsstater där deras vatten omfattas av detta direktiv och de ligger inom samma marina region eller delregion.
-